

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ivsti Baronii Veteracastrensis SS. Th. Et I. V. D.
III[ustrissi]mo Arch[iepisco]po Moguntino à Consilijs.
Epistolarvm Sacrarvm Ad Pontificem Max. Et Amplissimos
Cardinales &c. Libri VI**

Baronius, Justus

Mogvntiae, 1605

Epistola XVII. III[ustrissi]mo Et Rev[erendissi]mo D. Cinthio Aldobrandino,
S. R. E. Cardinali. Ivstvs Baronivs Veteracastrensis S.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70614](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70614)

ptus, vnica Sedis Apostolicæ commendati-
one videtur futurus longè promptior. Hæc
igitur mihi gratiam vbi clementer imparti-
emini, & cumulum vestrorum erga me be-
neficiorum pleniorum, & fructum meo-
rum hic emolumentorum longè reddetis
auctiorem. Vale ILL^{me}D^{nc}Mogunt. Calen.
Octob. M. DCI.

EPISTOLA XVII.

ILL^{mo} ET REV^{mo} D. CINTHIO
Aldobrandino, S. R. E.
Cardinali.

*IUSTVS BARONIVS VETE-
racastrensis S.*

ERAM equidem iam antea satis in studiū
admiracionemque tui incitatus, ILLme
ET REV^{me} CARDINALIS, cum priori-
bus literis tuis ostendisses, quanti causam
meam faceres, quantumq; eam promotam
cuperes. Posteaquam verò nunc etiam po-
sterioribus cognoui, nec culpam silentii
mei grauissimam, errore magis quam stu-
dio aut negligentia admissam, ab hoc te a-
nimo dimouere potuisse: tanta facta est ad
pristinum meum erga te studium accessio,
quantam verbis explicare non possum. Edi-
turus itaq; re ipsa qualem cūq; grati animi
significationem, mitto consecratas amplif-
simo

simq nomini tuo Catholicorum meorum
 fructuum primitias: id est *Pro mea ad Sacro-
 sanctam Apostolicam Romanam Ecclesiam
 transmigratione APOLOGIAM*. Quam quid
 scribere, quid edere, quid tibi inprimis di-
 care ac consecrare impulerit, quia isthinc
 fronte satis præfatus sum, nihil nunc repe-
 to. Vnum id restat, conatum vt meum be-
 nigne probes, vileque literarium munu-
 sculum μετ' εὐνοίας καὶ μεγάλης συγγνώ-
 μης accipias, reputans id animo, *decumana
 maxima*, prima omnium minima esse *oua*
 consueuille. Cæterarum mearum rerum
 statim CARDINALI BARONIO perscriptis,
 afflictum scilicet illum, & quotidianis ca-
 lamitatibus afflictiozem. Morbo expedi-
 tum furia nunc infestant calumniarum,
 furia inimicitiarum, furia rapinarum, vt
 maximo jure meum illud psaltis facere pos-
 sim. ^a *Domine duxisti super me omnes fluctus
 tuos, longe fecisti notos a me, posuerunt me abo-
 minationem sibi. Traditus sum & non egredi-
 ebar: oculi mei languerunt præ inopia: circum-
 dedunt me sicut aqua tota die, circumdede-
 runt me simul. Elongasti a me amicum ac pro-
 ximum, & notos a me: serua. Sed quid ad me
 frendens diaboli insania?*

^a *Psalm. 87. 8.
 9. 18. 19.*

^b *Horat. l. 6.
 3. Carm. O-
 de. 3.*

^b *IUSTVM & tenacem propositi virum,
 Non civium ardor prava iubentium,*

Non

*Non vultus instantis Tyranni
 Mente quatit solida, neq; Auster
 Dux inquieti turbidus Adria
 Nec fulminantis magna manus Iouis;
 Si fractus illabatur orbis
 Impavidum ferient ruine.*

Atque hanc mentis meæ constantiam, quo mystæ mendaciorum liquidius perspiciant, omni opere annitor, verbo, gestu, vultu. Nec cesso vndiq; peritiorum animos lacessere, legendarum controersiarum laborem ne subterfugiant, ac *μορμολύκεια* illa falsissimorum de nobis præiudiciorum eliminent, quibus sublatis haud dubito, mirificos eos in veritate progressus facturos. Neq; aliud est, quod magis homines ab orthodoxa fide absterreat, quàm inania illa terriculamenta, & monstrosa de plerisque doctrinæ nostræ capitibus ab hæreticis excogitata figmenta: quibus quandiu miseri tanquam *capitibus Gorgoneis* defixi hærent, obrigesunt, & vespertilionum instar ad plenam lucem cæcutiunt. Cui vulnere sanando, vrendo, leniendo vt ego per dius pernoxq; cum cæteris hic instabo: ita vos quæso istic Excellentissimi Principes ad clauum Ecclesiæ sedentes, iuuate votis, fauete animis & linguis, & quæ minus ex animo vestro videbuntur facta, libera virgula emendate, ne non tam nostra in obediendo

voluntas, quàm vestra in præcipiendo successibus publicis autoritas defuisse videatur. Vale. Mogunt. 3. Non. Octob. MDCL.

EPISTOLA XVIII.

ILL^{mo} ET REV^{mo} D. ROBERTO
Bellarmino S.R.E. Cardinali, Archi-
episcopo Capuano

IVSTVS BARONIVS VETERA-
castrensis.

POSTEA QUAM Iure ciuitatis Dei donatus sum, ILLme ET REV^{me} D^{ne} nil maiori cura an nitendum putavi, quàm vt pomœria eius quaqua possem, dilatarem, hostesq; ipsius festino cursu ad interitum properantes, ab execrabili insania reuocarem. Quamobrem cum ipsa experiëntia nossem, inter CALVINIANÆ hæreseos sustentacula duo insigniora esse, quibus plerique omnes siue in *Germania*, siue in *Belgio* suos concipiant, foueant, protegant, & ad posteritatem propagent errores: *Iohannis Calvinii Institutionem*, & *Zicharia Ursini Explicationes Catecheticas*: Cogitare iam dudum cœpi, quomodo ista fulcra incidi, & ad perfidiæ defensionem inutilia reddi possint. Cogitationem isthanc auxit negotij perficiendi facilitas. Cum enim à doctissimis viris ita nunc instructa sit Catholica Ecclesia, vt

non